

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Hiv. szám: –

Ügyintéző:

Telefon:

E-mail:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** törvényes képviselője által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos lakos elektronikus levélben terjesztette elő panaszát a Panasztestületnél, melynek kiegészítésére került sor.

A Panaszos beadványában a Rendőrkapitányság rendőrei által vele és kiskorú gyermekével szemben foganatosított rendőri intézkedéssel összefüggésben terjesztette elő panaszát.

A Panaszos a panaszbeadványban előadta, hogy lánya kiskorú, enyhén fogyatékos és a Rendőrkapitányság által tanúsított embertelen bánásmód miatt kívánt panasszal élni.

A beadványban előadta továbbá, hogy *-n éppen mosott, illetőleg előkészítette a gyermeke ruháit, amikor a fia hazajött és azt mondta, hogy „apu, itt vannak a rendőrök a szomszédban és kérdezték, tudok-e valamit az ott lerakott szemétről vagy ismerem-e a tulajt”, a gyerek azt válaszolta, hogy nem tud semmit az egésről. Ezután megkérdezte a fiától, hogy mi történt, melyre a fia azt válaszolta, hogy „valami szemét miatt kiabálás van a szomszédban”. Felhívta a fia figyelmét, hogy semmibe sem szabad belefolyani, intézzék el ők. A fia bezárta a kaput, azonban mikor ismét visszament, arról tájékoztatta őt, hogy „apu, azt kéri a szomszédnő, hogy gyere már ki, mert meg akarják lincselni a szomszédok, és nagyon fél, egyedül van otthon a kicsi gyermekeivel, a férje nincs otthon.”

A Panaszosnak nem volt semmi kedve beavatkozni az eseményekbe, azonban a lelkiismerete azt sugallta, hogy legalább nézzen ki. Így kiment a ház elé, átnézett a kerítésen, majd üvöltést hallott, illetve egy sovány nőt látott három kicsi gyermekkel. A Panaszos kiment a kapun, hogy közelebből is szemügyre vegye azt, hogy mi történik valójában. Az említett nő ott állt egyedül a gyermekeivel, azt kiabálta, hogy fél, valamint tőle pár méterre rengeteg szomszéd, nők és férfiak, akik a legfajtalánabb szavakat használták.

A Panaszos állítása szerint egy hatalmas termetű hölgy volt a hangadója az egész cselekménynek. Ő megaléglve ezt a helyzetet, azt kiabálta a szomszédoknak, hogy „mit akartok ti egy 5 kilós nőtől!?”. Ekkor már őt is olyan fajtalan szavakkal illették, hogy „az az emberi tűréshatárt teljesen kimeríti”, mint például „cigány, köcsög, tetű” stb. Ezt követően a Panaszos közelebb ment hozzájuk, és abban a helyzetben is azt kiabálta, hogy „nem lehetne ezt a dolgot diplomatusabban elrendezni?”

A szomszédok erre ismételten trágár szavakkal illették őt. A Panaszos azt mondta „vidd el a szemetet és megnyugszanak a kedélyek, miért nem a tulajdonosra hívtátok a rendőröket, amikor kiszállították a szemetüket ide és miért nem a tényleges szemétlerakót fenyegetitek, terrorizáljátok, miért egy 5 kilós nővel szemben vagytok ilyen bátrak, embertelenek?” Megítélése szerint lehetetlen volt beszélni a szomszédokkal, mivel nagyon indulatosak voltak. Mindeközben * férje, *, valamint a gyermekük *, a többi szomszédal körbevették a Panaszost.

Ekkor odament hozzá a lánya és a fia, *, mely alkalmat kihasználta * és *, hogy a vassal tűzdelt motoros kesztyűjével egy hatalmas ütést mérjen a Panaszos fejére, melynek eredményeképpen felszakadt a bőr a szeme felett és ömleni kezdett a vér a fejből. Ezután *

és * ütlegelni kezdték őt. Ugyan próbált védekezni és fia, * is próbálta védeni és ellökni róla *-t és *-t. Eközben * azt kiabálta, hogy „tegyétek el láb alól a büdös cigányt!”

A Panaszos állítása szerint több ütés a fiát érte. Kiskorú lánya eközben azt üvöltötte, hogy „hagyjátok békén apukámat, mit képzeltek magatokról!?”, majd odaállt a Panaszos mellé, ezután * lányát is arcon ütötte. A lánya elfutott, azonban * utána szaladt, majd a Panaszos is utánuk sietett. * azt kiabálta a lányának, hogy „téged is megöllek te cigány kis k***a”. Ezt követően * azt kiabálta a fiának, hogy „hozd ki a baseballütőt és a viperát”, a Panaszos emlékezete szerint fegyvert is említett. Láta, hogy egy vipera volt * kezében, * kezében pedig egy baseballütő.

A Panaszos észlelte, hogy egy rendőrautó érkezett meg nagy sebességgel. A Panaszos úgy véli, hogy talán ez mentette meg őt attól, hogy komolyabb tragédia történjen vele. Az eszközöket * kikapta * és * kezéből és elrejtette azokat a rendőrök megérkezése előtt.

A Panaszos hangsúlyozta, hogy egyedül volt annyi emberrel szemben, valamint a fia és a lánya senkit nem ütöttek meg, csupán védeni akarták őt.

A Panaszos megjegyezte, hogy egy vita kellős közepébe csöppent bele, melynek sem kiobbantója, sem érintettje nem volt. Egy váratlan eseményhez ment ki tájékozási szándékkal, bármilyen eszköz nélkül. Azonban a „lincshangulat”, amit tapasztalt, arra kényszerítette, hogy szóljon az „5 kilós 3 gyerekes anya” érdekében. A támadók vélhetően ezt sérelmezték, ami miatt verekedés alakult ki.

A beadvány szerint a rendőrség helyszínre kiérkezése után a rendőrök hozzáállása a történetekhez szélsőséges és megosztott volt. A rendőrök többsége a támadókhoz ment, meghallgatták őket, illetőleg nevetgéltek velük, miközben két rendőr a Panaszost és családtagjait hátraszorítva tartották.

Mindeközben megérkezett a mentő. A Panaszos próbálta vázolni a helyzetet a rendőröknek, azonban őket nem érdekelték az általa elmondottak. Ekkor már rengeteg rendőr volt a helyszínen. A fia többször kifogásolta a rendőrök hozzáállását, melyre az volt a válasz, hogy „fogja be a pofáját vagy rosszul járhat.”

Hosszú várakozás után a Panaszost és lányát elszállították a Kórházba.

A Panaszos nem tudja pontosan, hogy miről beszéltek pontosan a támadók a rendőrökkel, annyit hallott csupán, hogy a támadók kérdezték a velük lévő rendőröktől, hogy kimehetnek-e dohányozni, amelyre a rendőrök azt válaszolták, hogy „ha nem szöktök meg, akkor nyugodtan.” A Panaszos is kérte a rendőröktől, hogy engedjék ki, mert szeretne rágyújtani, azonban őt csak kísérettel engedték ki a dohányzóhelyre.

A beadvány szerint a kórházban tartózkodás során a Panaszos azt tapasztalta, hogy az egyik rendőr leült a támadók fiatalabb tagjához és hosszasan beszélgetett vele, valamint hangosan nevetgéltek. A rendőrök elfogultsága egyértelműen tapasztalható volt.

Az orvosi ellátást követően a Panaszost és kiskorú lányát előállították a rendőrkapitányságra. Kb. fél óráig tartózkodtak a kapitányság folyosóján, amikor jött két rendőr és utasították őket,

hogyan menjenek velük, mert átadják őket a „fogdába.” A Panaszos azon kérdésére, hogy erre mi szükség van, a rendőrök azt válaszolták, hogy ezt az utasítást kapták.

A Panaszost falhoz állították, „átmotozták”, illetve elvették minden nála lévő dolgot.

A Panaszos kérdezte, hogy a verekedésben résztvevő másik családot is előállították-e, melyre a rendőrök igennel válaszoltak. A fiától utólag úgy tudja, hogy a másik családot nem állították elő, mert a „támadók” kijárhattak dohányozni, kávéztak a folyosón, több rendőrrel „pacsiztak”.

Az előállító helyiségben történt elhelyezése során, abban a helyiségben, ahol a lányát tartották fogva, egy ablak volt nyitva, ami az utcára nyílt. A lány elmondta a Panaszosnak, hogy többször látta a támadókat a rendőrök társaságában nevetgélve dohányozni.

A Panaszos többször jelezte, hogy szeretne kimenni mosdóba, valamint dohányozni. A rendőrök azonban nem foglalkoztak a kéréseivel.

A beadványból megállapítható, hogy a több órás fogvatartásuk alatt több rendőr váltotta egymást, és a Panaszos véleménye szerint egy rendőr volt toleráns, aki nem tett fenyegető, gúnyos megjegyzéseket.

A panaszbeadvány alapján a Panaszos kifogásolta, hogy a fogvatartásuk alatt az egyik rendőr vázolta, hogy ő és lánya felfegyverkezve mentek a cselekmény helyszínére.

A Panaszos megjegyezte, hogy nemrég súlyos műtéten esett át, emiatt nem is verekedett volna csak úgy „hobbiból”.

Sérelmezte továbbá, hogy meggyanúsították őt és lányát garázdaság bűncselekmény elkövetésével, holott ő papucsban és pólóban ment ki egy elfajult helyzethez. A Panaszos úgy véli, hogy sértettként kellene szerepelnie az ügyben.

A Panaszos összességében sérelmezte a vele szemben indított büntetőeljárást, az egész eljárás jogosságát, a gyanúsítást. Állítása szerint, ha „valamelyik népcsoportot utálják, azonnal akadnak követők, lényegtelen, hogy igaz vagy nem a történet.”

A Panaszos *-n előterjesztett panasz kiegészítésében mellékelte a lánya orvosi vizsgálatáról *-n készített ambuláns lapot, mely szerint mentő szállította az ambulanciára. A felvétel ideje az ambuláns lap szerint *-n, * óra * perc.

A Panaszos a fentiekre tekintettel kérte a Panasztestületet, hogy panaszait vizsgálja ki.

A Panaszos a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – *beadványa szerint* – az alábbiakat sérelmezte:

1. a gyanúsítottként történő kihallgatását, a bűncselekmény minősítését,
2. az előállítás jogalapját,
3. fogvatartásának körülményeit, mellékhelyiség használatának megtagadását, dohányzás biztosításának hiányát, ivóvízzel történő ellátás hiányát,
4. a rendőri intézkedés részrehajló voltát.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, illetőleg a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát.

A Panasztestület lefolytatott eljárásában megállapította, hogy a Panaszossal szemben kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában fogatosított a rendőrség intézkedést, illetve az előállítás jogalapja is megalapozott volt.

Az előállítás időtartama kapcsán a Panaszos személyi szabadsághoz fűződő jogának sérelmét állapította meg a Panasztestület, mivel indokolatlanul, szükségtelenül és aránytalanul hosszú volt, továbbá a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét is megállapította, mivel az előállítás időtartamának meghosszabbítása nem felelt meg az alaki követelményeknek.

A Panasztestület a részrehajló rendőri intézkedés, illetve a rendőrök hangneme vonatkozásában a panaszosi és a rendőri jelentések között feszülő ellentmondást nem tudta feloldani, ezért a tisztességes eljáráshoz való és az emberi méltósághoz való jogok sérelmét nem állapította meg.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadványa és mellékletei (8 lap);
- Rendőrkapitányság vezetőjének átírt panasz kivizsgálása a Panasztestület részére;
- Alosztály jelentés elfogás végrehajtásáról;
- jegyzőkönyv szemle megtartásáról;
- Kórház által felvételt követően elvégzett orvosi vizsgálatról kibocsátott, ambuláns lap Panaszos vonatkozásában;
- Ügyészség által hozott határozat a panasz elutasításáról;
- jegyzőkönyv gyanúsított kihallgatásáról a Panaszos vonatkozásában;
- igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról a Panaszos vonatkozásában;

- nyilatkozat előállított/elővezetett személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről és megsértéséről, hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztatók átvételéről a Panaszos vonatkozásában;
- nyilatkozat a fogvatartott élelemmel történő ellátásáról a Panaszos vonatkozásában;
- nyilatkozat a rendőrségi fogdák rendjéről szóló 56/2014. (XII. 5.) BM rendelet 5. § (4), 14. § (3) bekezdésében és a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 12. § (5) bekezdésében meghatározott szóbeli tájékoztatás megtörténtét és megértéséről, az írásos tájékoztató átvételéről, illetve a dohányzási szokásról a Panaszos vonatkozásában;
- nyomtatvány az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személyről a Panaszos vonatkozásában;
- végzés az eljárás felfüggesztéséről a Panaszos vonatkozásában;
- rendőri jelentések a panasz kivizsgálásával kapcsolatban (11 lap)
- rendőri szerv vezetőjének szakmai állásfoglalása.

III.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor vizsgálat tárgyává tettem, hogy valamennyi panaszosi sérelemre kiterjed-e a hatásköröm.

1. A gyanúsítottként történő kihallgatása, bűncselekmény minősítése

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint: *„Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kitételétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntetőfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 195. § (1) bekezdés szerint:

„(1) Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata közvetlen rendelkezést tartalmaz – ha e törvény kivételt nem tesz –, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

A Be. 196. § (1) bekezdés szerint:

„(1) Akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.”

A belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet 140. és 141. §-ai szerint:

„140. § A panaszt írásban vagy szóban lehet előterjeszteni. A szóban előterjesztett panaszt jegyzőkönyvbe kell foglalni.

141. § A nyomozás során a panaszt a határozatot hozó, az intézkedést fogatosító, illetőleg az intézkedést elmulasztó nyomozó szervnél célszerű előterjeszteni.”

Panaszos sérelmezte a gyanúsítottként történő kihallgatását, a bűncselekmény minősítését.

A Panasztestület hatáskörének hiányát állapította meg.

A büntetőeljárás részét képező eljárási cselekmények (pl.: házkutatás, rabosítás, gyanúsítás, lefoglalás, védő kirendelése, stb.) jogszerű végrehajtásának elbírálására közigazgatási eljárás keretei között nincs törvényes lehetőség. A büntetőeljárás részét képező eljárási cselekményekkel szemben a Be. által meghatározott jogorvoslati fórumrendszer keretein belül és módon lehet panasszal élni.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni panaszok elbírálása lehet. A büntetőeljárás megindulását követő eljárási cselekményekkel összefüggő panaszok elbírálására a törvényességi felügyeletet gyakorló ügyészség rendelkezik hatáskörrel, a Ket. keretei között ezek alapján nincs törvényes lehetőség, ezért e panaszpontok vizsgálatát mellőztem.

A gyanúsítottként történő kihallgatás, a bűncselekmény minősítése miatt előterjesztett panasz – a hivatkozott törvényi rendelkezésekre tekintettel – hatáskör hiányában nem bírálható el, ezért a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

IV.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panaszos által a Panasztestületnél előterjesztett panaszban és annak kiegészítésében megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, nyilatkozatot, illetőleg egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a rendőri jelentés, valamint az ügyészségi határozat közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre¹ is.

V.

2. Az előállítás jogalapja

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

„A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,

a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek;”

A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) és d) pontja szerint:

„(1) Aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot

a) csoportosan,

d) felfegyverkezve, követik el.”

[Garázdaság]

A Btk. 164. § (1) és (2) bekezdése szerint:

„(1) Aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el.

(2) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

[Testi sértés]

---

¹ Pl.: 1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

A Panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök meg sem hallgatták őt a helyszínen, illetve azt, hogy őt állították elő a rendőrségre, holott ő sértettje volt a cselekménynek.

A Panasztestület ebben a kérdésben úgy foglalt állást, hogy a rendőrségnek a bejelentés tartalma alapján intézkedési kötelezettsége keletkezett, a Panaszos elfogásának és előállításának törvényi feltételei fennálltak, mivel tettenérés során került sor a személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedésre.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján – kiemelt figyelemmel az elfogás végrehajtásról szóló jelentésben foglaltakra – az intézkedési kötelezettséget a Panaszos és a szomszédok között kialakult, tettegesséig, testi sértésig fajuló cselekmény, illetve a Panaszos előállítását a fentiekben megjelölt büntető anyagi jogi magatartás elkövetésének megalapozott gyanúja indokolta. A jelentés tartalmazza, hogy a helyszínre érkező rendőrök részletesen meghallgatták a bejelentőt, illetve a tanúkat, valamint a Panaszost és lányát is.

A fentiekre tekintettel, a benyújtott panasz e tekintetben alaptalan.

A rendőrök a helyszínen megállapított elsődleges adatok alapján a Panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján elfogták és az orvosi ellátást követően a Rendőrkapitányságra állították elő csoportosan és felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntettének gyanúja miatt.

Az intézkedő rendőr az Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettsége alapján jogszerűen kezdeményezett intézkedést a Panaszossal szemben, mert a rendelkezésre álló adatok alapján megalapozottan feltételezte, hogy bűncselekményt követett el.

Megállapítom, hogy a Panaszos elfogására és előállítására megalapozottan, jogszerűen került sor. Az előállításra vonatkozóan benyújtott panasz e tekintetben alaptalan.

3. A fogvatartásának körülményei, mellékhelyiség használatának megtagadása, dohányzás biztosításának hiánya, ivóvízzel történő ellátás hiánya

Az Rtv. 19. § (1) bekezdés szerint:

„(1) A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”

Az Rtv. 33. § (3) bekezdés szerint:

„(3) A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés szerint:

„(4) Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 30. § (3) bekezdés szerint:

„(3) Az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.”

A Szolgálati Szabályzat 30. § (4) bekezdés szerint:

„(4) Ha az előállítás időtartamának az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerinti meghosszabbítása válik szükségessé, ennek tényét és időtartamát a fogvatartottal - a személyi szabadság korlátozása 8. órájának lejártát megelőzően - szóban közölni kell, és a meghosszabbítás tényét, okát, időtartamát, illetve annak közlését az előállításról készített jelentésben, valamint az előállítás időtartamáról kiállított igazoláson, az engedélyezésre jogosult vezető aláírásával együtt fel kell tüntetni.”

A Szolgálati Szabályzat 31. § (2) bekezdés szerint:

„(2) A fogvatartott tényleges elhelyezése az előállító egységen belül az előállító helyiségben történik.”

A Szolgálati Szabályzat 31. § (7) bekezdés szerint:

„(7) Elhelyezéskor a fogvatartottat nyilatkoztatni kell sérüléséről, esetleges panaszáról. Betegség vagy sérülés esetén orvosi ellátásban kell részesíteni, ruházatát támadás vagy önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele céljából a felügyeletet ellátó rendőrnek át kell vizsgálnia. A ruházat átvizsgálását a fogvatartottal ellentétes nemű személy nem végezheti, valamint nem lehet jelen, kivéve, ha az átvizsgálás technikai eszközzel történik.”

A Szolgálati Szabályzat 31. § (9) bekezdés szerint:

„(9) Gondoskodni kell az előállító helyiségben elhelyezett, azonos ügyben fogvatartott személyek, a férfiak és nők, a felnőtt korúak és a fiatalok elkülönítéséről, valamint rendkívüli őrfelállításával biztosított őrzéséről.”

A Panaszos sérelmezte, hogy a kórházban kérte a rendőröktől, hogy engedjék ki, mert szeretne rágyújtani, azonban őt csak kísérettel engedték ki a dohányzóhelyre, míg a másik család tagjai szabadon mozoghattak.

A Panaszos fogvatartása alatt többször jelezte, hogy szeretne kimenni mosdóba, valamint dohányozni. A rendőrök azonban nem foglalkoztak a kéréseivel.

Az előállítás körülményeire a Panaszos által emelt kifogások vonatkozásában, a Panasztestület állásfoglalásában nem állapított meg alapsérelmet.

A Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, illetve az eljárás során e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel. Tekintettel a – a Pp. jelen határozat III. részében kifejtett – hivatkozott rendelkezésére is, az azokban foglalt tényekre vonatkozó ellenkező bizonyíték hiányában döntésem meghozatala során a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul.

A rendelkezésre álló bizonyítékok között fellelhető rendőri jelentésben szerepel, hogy a Panaszos többször jelezte fogvatartása alatt, hogy a fogdában kialakított mellékhelyiséget szeretné igénybe venni, mely kérésnek minden esetben eleget tettek a rendkívüli őri feladatot ellátó rendőrök.

Tekintettel a fentiekre a mellékhelyiség használatára vonatkozó panasz e tekintetben alaptalan.

A dohányzással kapcsolatban előadott kifogással kapcsolatban, figyelemmel a – Rendőrkapitányságon Panaszos által kitöltött nyilatkozatra, melyben a rendőrségi fogdák rendjéről szóló 56/2014. (XII. 5.) BM rendelet 5. § (4), 14. § (3) bekezdésében és a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési eljárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 12. § (5) bekezdésében meghatározott szóbeli tájékoztatás megtörténtét és megértéséről, az írásos tájékoztató átvételéről – a dohányzási szokásáról is nyilatkoztatták a Panaszost, aki írásban jelezte, hogy dohányzik.

Mivel a Panaszos beadványában is elismerte, hogy az őrzését ellátó rendőrök – ugyan „csak kísérettel”, de – lehetővé tették számára, hogy dohányozzon, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

Az előállító helyiségekben ivóutak vannak kialakítva, melyeket az előállított személyek bármikor használhatnak. Erre az őrzési feladatot ellátó rendőr felhívta a Panaszos figyelmét a rendőri jelentés szerint.

Tekintettel a fentiekre az ivóvízzel történő ellátás megtagadására vonatkozó panasz e tekintetben alaptalan.

4. A rendőri intézkedés részrehajló volta

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerint:

„(2) A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.”

A Rendőrség Etikai Kódexének 4. pontja szerint:

„A rendőr elismeri és védi az emberi méltóságot, tiszteletben tartja az emberi és a személyiségi jogokat. Elfogulatlanul jár el nemre, korra, állampolgárságra, etnikai hovatartozásra, vallási és politikai meggyőződésre, társadalmi és vagyoni helyzetre tekintet nélkül.”

A Panaszos a Panasztestület felé benyújtott beadványa szerint a rendőrök hozzáállása szélsőséges és megosztott volt. A rendőrök többsége a „támadókhöz” ment, meghallgatták őket, illetőleg nevetgéltek velük, miközben a Panaszost meg sem hallgatták.

A Panaszos sérelmezte, hogy a „támadói” kíséret nélkül mehettek a kórházban dohányozni, míg őt csak kísérettel engedték ki a dohányzóhelyre rágyújtani. Sérelmezte továbbá, hogy a kórházban tartózkodás során a Panaszos azt tapasztalta, hogy az egyik rendőr leült a támadók fiatalabb tagjához és hosszasan beszélgetett vele, valamint hangosan nevetgéltek. Megítélése szerint a rendőrök elfogultsága egyértelműen tapasztalható volt. A Panaszos véleménye szerint egy rendőr volt toleráns, aki nem tett fenyegető, gúnyos megjegyzéseket.

A panaszbeadvány alapján a Panaszos kifogásolta, hogy a lányát fogva tartották, miközben a verekedésben résztvevő másik család tagjai, a „konkrét elkövetők” szabadon mozogtak a kapitányság épületében, kávézhattak és rendőri kísérettel ugyan, de kijárhattak az utcára dohányozni.

A Panaszos összességében sérelmezi a vele szemben indított büntetőeljárást, az egész eljárás jogosságát, a gyanúsítást. Állítása szerint, ha „valamelyik népcsoportot utálják, azonnal akadnak követők, lényegtelen, hogy igaz vagy nem a történet.”

A Panasztestület ebben a kérdésben úgy foglalt állást, hogy a részrehajlás Rtv. 13. §-ában foglalt tilalmának megsértése, és ezáltal a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme, illetve az egyenlő bánásmód követelményének megsértése nem megállapítható.

A garázdaságban résztvevő „másik család tagjai” szintén elfogásra, előállításra kerültek és több tanú kihallgatását követően a nyomozó hatóság intézkedett gyanúsítottként történő kihallgatásukról.

Nem helytálló az a panaszosi állítás, mely szerint a bűncselekményben résztvevő „konkrét elkövetők” szabadon, felügyelet nélkül mozoghattak a rendőrkapitányság épületében, hiszen a Panaszos fogalmazta meg beadványában, hogy rendőri kísérettel mehettek dohányozni, illetve felügyelték mozgásukat a rendőrkapitányság folyosóján is.

Megállapítom, hogy az intézkedésben résztvevő rendőrök magatartásából nem vonható le olyan következtetés, hogy a Panaszos esetleges etnikai hovatartozása valamilyen fokú szerepet játszott volna az intézkedés lefolytatásában. A fentiekben kifejtettek szerint a rendőrök szakszerűen hajtották végre az alapintézkedést, melynek során szakmai mulasztás nem történt. A rendőri jelentések alapján megállapítom, hogy a rendőrök haladéktalanul a helyszínrre vonultak a bejelentés alapján, illetve a Panaszos és lánya orvosi ellátásban részesültek.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítom, hogy az eljáró hatóság nem intézkedett részrehajlóan. A fentiekre tekintettel, a benyújtott panasz e tekintetben alaptalan.

VI.

Az előállítás időtartama és annak meghosszabbítása tekintetében az alábbiakat állapítottam meg.

A Panasztestület az állásfoglalása elkészítése során az előállítás időtartama és annak meghosszabbítása tekintetében is megvizsgálta az intézkedést, amelynek során megállapította, hogy a Panaszos alapvető jogai sérelmet szenvedtek.

Tekintettel arra, hogy a Panaszos ezt a kérdéskört nem sérelmezte, ezért azt érdemben nem vizsgáltam, ugyanis a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy *„A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”*

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint *„(...) A FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”*

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk, IV. cikk, XXIV. cikk;
- a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. III. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (2) bekezdése, 19. § (1) bekezdése, 33. § (1) bekezdés a) pontja, 33. § (3) és (4) bekezdése, 92. § (1)-(2) bekezdése, 93/A. § (6), (7) és (9) bekezdése;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 30. § (3) és (4) bekezdése, 31. § (2) és (7) bekezdése, 31. § (9) bekezdése;
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 195. § (1) bekezdés, 196. § (1) bekezdés;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 339. § (1) és (2) bekezdés a) és d) pontja, 164. § (1) és (2) bekezdése;
- a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet 140. és 141. §-ai;
- a Rendőrség Etikai Kódexének 1. pontjának második része, 4. pontja, 5. pontja, 7. pontja.

Budapest, 2016. január 11.

Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos